

KOVÁCS TÁDÉ

OLVASÓI LEVÉL A KOINÓNIA 3575. OLDALÁHOZ...

Kedves Babka!

Elmélkedésed szép. Tetszik, ahogy Mártát megpróbálsd kimosni a leszólásból. Jézus Barátja volt ő is. Nem lehetett elvetemült boszorkány. Most idemácsolom saját fordításomat. Nem fölívágásból. Csak a dolgok tisztázása céljából. Gromon Bandi barátom elfogadja könyvében a középfokkal fordítást, mivel a héberben nincs fokozása a melléknévnek. A felsőfokot pl.: így fejezi ki: Áldott vagy az asszonyok között = te vagy a legáldottabb asszony. A görögben azonban van fokozása a melléknévnek. És itt a görög eredetiben alapfok szerepel, nem középfok. Mária választotta a jó részt, nem Márta. A kritikai apparátus egyetlen másolatvariánst sem említ. Minden elérhető görög másolatban alapfok van. Hogy születtek hát a középfokú fordítások? Úgy, hogy az egyedi esetet modellként értelmezték. Lássuk a fordítást, utána kifejtem a különbséget.

Lk 10,38 Vándorlásuk során egy faluba ért; egy asszony – név szerint Márta – befogadta őt a házba.

„39 Ennek volt egy Mária nevű nőtestvére, aki odaülvén az Úr lábához, hallgatta szavát.

„40 Márta meg sok felszolgálás körül sürgött. Odalépve pedig így szólt: „Uram, nem törödsz velem, hogy nővérem egyedül hagy felszolgálni? Szólj hát neki, hogy segítsen nekem!”

„41 Felelvén azonban, így szólt hozzá az Úr: „Márta, Márta, sok körül aggódsz és nyugtalanoksz,

„42 pedig egyre van szükség. Mária választotta (azt) a jó részt, amely nem fog tőle elvételni.”

Ha végigolvassuk a jelenet előzményeit, egy csomó kudarcot találunk Jézus életében az amúgy szépítésre hajlamos Lukácsnál. Lázárhoz menekült, de az nincs itthon. Most végre egy elfogadást nyújtó tanítványt kap Mária személyében. Az az értetlen Márta pedig ezt is el akarja tőle venni. A szeretetre Jézus is ki van éhezve. Mária figyelmes tekintetében megkapja. De Mártának az a fontos, hogy időre kész legyen a vendége ebédje. Mert, ha egyedül kénytelen elkészítenie, nem lesz kész időre. Az pedig az ő szégyene.

Nem Jézus pillanatnyi igénye lebeg a szeme előtt, hanem az ő pillanatnyi igénye, hogy ne késsen az ebéddel. A figyelemre éhes ember igényének kielégítése a szeretet örök értékű gesztusa. A saját hiúságunk kielégítésére való törekvés pedig emberi gyarlóság. Amit Mária tesz, az jó, amit Márta tesz, az nem. Az

ember anyagi természeténél fogva foglya térnek és időnek. Nem lehet egyszerre bent ülni a szobában és ugyanakkor kint segíteni nővérünknek a konyhában. Egyet kell választani. Mária e pillanatban olyat választott, ami jó. Márta pedig ezt a jót akarja tőle elvenni, méghozzá a leghatékonyabb módszerrel.

Nem odasúgva a fülébe, hanem a Mesterrel ugrasztva őt. Miközben még azt is elköveti, hogy nem-törődőmséggel vádolja a Mestert. Miért nem böngészi egyedül Lázár könyveit, mint máskor, ha egyedül hagyják őt a szobában! „Nem magyarázott eleget eddig? Ezek a férfiak! Semmi tekintettel nincsenek ránk. Csak a maguk önző passzióját hajtják!” Ezek önző gondolatok. Nem értékesek. Nem jók. Mindegyikünkkel előfordul ilyesmi. Jézus szavá se tenné, hogy miért nem ül be Márta is hallgatni őt. Kizárólag azért kap kioktatást, mert rosszat tett. Kioktatta őt, pedig nem volt oka rá, és smúzolta a testvérét, pedig azt se kellett volna. Mert mi van, ha késik az ebéd?

Semmi. Mi van, ha Mária az után megy ki segíteni neki, hogy meghallgatta Jézust? Semmi. Miért

kell feszítválozni a semmiért? Ez történt és kész. Ezzel Jézus semmit nem mondott a kontemplatív és a gyakorlatias életformáról. Legkevésbé sem hasonlította össze a kettőt. Még csak a két hölgy jelleméről sem nyilatkozott, hanem csupán pillanatnyi magatartásukról. Mert, ha arról beszélt volna, szemem köpi a betegápoló

rendeket, és jobbnak tartja a szemlélődő barátokat a karitatív apácáknál. Erről azonban szó sincs. Meg van az ideje a tevékenységnek és meg van az ideje az imádkozásnak. Megvan az ideje a szeretet tanulásának és megvan a tanultak megvalósításának.

Nem jobb az egyik a másiknál és főleg nem rosszabb. De igenis rossz az egyik helyett a másikat csinálni, hacsak nincs rá nagy szükség. És még rosszabb az egyiktől elvonni valakit, mikor annak van itt az ideje. Mária tehát nem a jobbik részt választotta, hanem a jót. Márta pedig nem a kevésbé jót, hanem a rosszat. Nem nagy rosszat. Kicsit. Nem állandóan, hanem ebben az esetben. Ahogy Mária is. Neki is lehettek kevésbé figyelmes pillanatai. Ritkán vagyunk folyton topon. De folyton arra kell törekednünk, hogy a jót válasszuk, mert csak az örök érvényű.

Csak attól szép a földi élet. Milyen szép, hogy ha néha elmártásodnánk, van bocsánat, s választhatunk újra egy jó részt, ahogy nyilván Szent Mártának is sikerült. Ünnepe Július 29.

Üdvözöllek Tádé

